

Webcast: Opbygning af en overordnet fredsbevægelse – en diskussion med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 12. juli 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige livestreamede dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Institutet. Det er den 12. juli 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org

De to uforenelige tendenser i verdens strategiske anliggender var begge i bevægelse i løbet af de sidste dage. NATO har holdt møde i Vilnius, Litauen, hvor de bekræftede deres forpligtelse til krig, hvilket blev understreget af USA's villighed til at sende klyngeammunition til Ukraine i strid med konventioner, der er underskrevet af mere end 120 lande. Og mens krigshøgene var samlet der, mødtes den toneangivende fredsbevægelse i Strasbourg i Frankrig til en fremragende konference i weekenden, og i fredags, den 7. juli, var der også et opfølgende møde i International Peace Coalition, som bevæger sig – måske ikke så hurtigt, som det er nødvendigt – men det bevæger sig.

Helga, lad os begynde med et spørgsmål, der afspejler spændingerne mellem disse to retninger, det unipolære krigsparadigme og mobiliseringen for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur. Jeg vil starte med et spørgsmål fra Suzanna C., som spørger: "Står vi ved et strategisk vendepunkt for fred?" Så beskriv din analyse af, hvor tingene står, og om vi rent faktisk befinder os ved den slags

vendepunkt.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg mener, vi er helt sikkert ved slutningen af en hel æra. Jeg tror, at resultatet af NATO-topmødet blev genstand for en masse skuespil, for jeg kiggede på de forskellige scenarier, som blev offentliggjort af især de tyske tænketanke, DGAP og SWP, den anden store regeringsrelaterede tænketank. Og hvis man ser på deres scenarier, var det meget klart fra begyndelsen, at de ikke ville tilbyde Ukraine fuldt medlemskab, og de ville heller ikke tilbyde en tidsplan for Ukraines indtræden i NATO. Men det var meget klart, at der længe før var truffet en beslutning om, at fremgangsmåden grundlæggende ville være at bevæbne Ukraine til bristepunktet med langtrækkende våben, hvor Macron kom ind, og Frankrig nu leverer langtrækkende våben; og alle de store våbensystemer vil blive leveret – Tyskland vil levere 70 kampvogne mere, 700 millioner euro mere militærudstyr; andre lande gør tilsvarende. Så der er en enorm militær opbygning af Ukraine og en aftale om at strømline militærøvelser og træning og alting med NATO-standard. Så hvis man virkelig ser på substansen i det, forekommer det mig, at det er alt andet end et formelt NATO-medlemskab; men integration, efterretninger, hjælp med cyberangreb, hvis de kommer. Så i en vis forstand lignede det en masse teater for mig. Præsident Zelenskyj lavede et lille show, hvor han sagde, at han var så skuffet over, at der ikke var nogen tidsplan, men efterhånden som topmødet skred frem, var han meget tilfreds med resultatet.

Så problemet med topmødet er, at det er den globale NATO-dagsorden. De havde en hel session for gæsterne, som var de fire Stillehavslande – jeg tror, det var Japan, Australien, New Zealand og Sydkorea. Og en stor del af diskussionen handlede om Kina i denne sammenhæng, at problemerne i Euro-Atlanten er problemerne i Indo-Stillehavet og omvendt. Så hvis man ser bort fra al konfettien og diskussionen, er det dagsordenen for Global NATO, det er dagsordenen for at

behandle ikke bare Rusland, men også Kina i stigende grad som en modstander. Der var absolut ingen mulighed for at afslutte krigen, for at få en slags forhandlet fred: Så i en vis forstand er det desværre præcis, hvad der blev forventet. Så i den forstand ser jeg ikke noget skelsættende punkt der.

Men jeg ser et vendepunkt, hvor situationen er så anspændt, at den ikke kan fortsætte. Jeg mener, hvad er det for noget med at lave denne langsigtede forpligtelse til den militære opbygning af Ukraine, når de vestlige økonomier tydeligvis er i en forfærdelig tilstand? Der var noget med, at præsident Biden sagde, at grunden til, at USA besluttede at sende klyngebomber, og Biden græd næsten krokodilletårer og sagde, at det var så svært at træffe denne beslutning, men at han var nødt til at gøre det, fordi den anden ammunition simpelthen var opbrugt. Det rejser en masse spørgsmål: Hvordan kan det være, at verdens stærkeste militærmagt, USA, som lige nu har et militærbudget på 1 billion dollars om året – det er ikke peanuts, det er 1 billion dollars – at de ikke kan producere nok ammunition til at fortsætte denne krig? Det var meningen, at Rusland skulle være kollapset, var det ikke historien? Jen Psaki, tidligere talskvinde for Det Hvide Hus, sagde for et år siden, at hvis Rusland ville bruge klyngevåben, og hun sagde på det tidspunkt, at hun ikke havde noget bevis for, at det var tilfældet, ville det være en krigsforbrydelse. Hvis USA nu sender klyngevåben, er det så en krigsforbrydelse, eller er der to forskellige standarder?

Jeg tror, at det på en eller anden måde viser hele pointen: Hvis man ser på slutdokumentet, det kommuniké, som NATO udsendte, er alle udsagnene om, hvor vi er, yderst tvivlsomme. [https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_217320.htm] Man kan anfægte stort set hver eneste sætning, fordi det er den officielle fortælling om Ruslands "uprovokerede krig", og man kan sige meget, og der bliver sagt meget om det af alle mulige mennesker – intellektuelle i USA, fredsforkæmpere i Europa – de peger alle på, at historien ikke startede den 24.

februar 2022, men at der faktisk var de brudte løfter fra udenrigsminister James Baker til Gorbatsjov og alle disse andre udviklinger.

Så klyngebomber er absolut en krigsforbrydelse, det er der ingen tvivl om, for selv Cambodjas premierminister Hun Sen gik ud og advarede mod brugen af klyngebomber og sagde, at mere end 50 år efter krigen i Vietnam, som også omfattede hans land, var slut, er der stadig hundredvis af mennesker hvert år, der bliver dræbt eller lemlæstet af eksploderende klyngebomber.

Og antallet af klyngebomber, som USA nu planlægger at levere til Ukraine, er 300 millioner! Kan du forestille dig 300 millioner bomber, hvor de hævder, at kun 2,5% har fejl, og derfor kan eksplodere senere; ja, erfaringen viser, at det ikke er helt sådan: Det er mellem 20% og 40% af disse bomber, der ikke detonerer i starten, og derfor kan de, hvis de er et sted på landet, dræbe folk årtier senere. Det vil også være et stort problem, fordi meget af dette er agerjord i Ukraine, så hvad skal der ske med de landmænd, der skal dyrke den jord, når krigen er slut? De vil have forurennet den jord i lang tid fremover.

Så jeg synes, det er virkelig forfærdeligt, og det kræver simpelthen, at den internationale fredsbevægelse bliver meget mere aktiv: Vi er absolut nødt til at kræve, at denne krig bliver afsluttet gennem forhandlinger. At sige, at hvis man kræver en afslutning på krigen, fremmer man allerede krigen, det er ikke sandt! Vi har altid sagt, at vi er enige med pave Frans, som tilbød Vatikanet som forhandlingssted, at disse forhandlinger bør starte uden forhåndsbetingelser. I betragtning af, at vi støtter ideen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til alle lande på planeten, skal der naturligvis tages hensyn til både Ukraines og Ruslands interesser: Det er indlysende, ellers får man ikke en fredsaftale.

Jeg mener, at folk virkelig bør tænke sig om en ekstra gang, når de læser resultaterne af dette topmøde, som jeg ikke mener som sådan er et vendepunkt, men jeg mener, at historien om, at NATO er så forenet, ikke er sand; og jeg mener, at vendepunktet kommer af det faktum, at det er baseret på ideen om, at alt dette vil blive gjort, at den militære opbygning vil blive gjort, når USA ikke engang kan producere konventionel ammunition i tide, og når alle rapporter siger, at den tyske industri er afindustrialiseret. Dette vil medføre en enorm eksplosion: Jeg tror ikke, det vil fortsætte for evigt, for lige nu er det seneste tal, der er offentliggjort, at 36% af alle tyske virksomheder overvejer at investere andre steder end i Tyskland, fordi forholdene er ved at udarte til det uudholdelige.

Så Tyskland står over for et fuldstændigt kollaps af sin industri, hvilket vil have en utrolig indvirkning på det sociale system: Allerede nu lukker de hospitaler, alt sammen under påskud af en medicinsk reform for at fjerne ineffektive hospitaler, men det er ikke hele pointen med at have hospitaler! Hospitaler skal være inden for rækkevidde: Hvis du får et hjerteanfald eller en anden ulykke, og du skal rejse i flere timer, vil du sandsynligvis dø. Men du er nødt til at have et regionalt hospital til at dække alle disse nødsituationer. Man har allerede lukket hundredvis af hospitaler, og man planlægger at lukke yderligere 500 hospitaler alene i Tyskland. Man kan faktisk se på omkostningerne – al denne værdi, der fejl-dirigeres til våbenindustrien, det er al den fysiske værdi, der kunne bruges til sundhedsvæsenet, uddannelsessystemerne, skoler, uddannelsesprogrammer for unge mennesker; alle former for nødhjælp; infrastruktur, det bliver alt sammen forsømt. I stedet bliver alt puttet ind i skorstenen på det militær-industrielle kompleks, og det bliver blæst ud i røg, hvilket betyder en fuldstændig ødelæggelse af samfundets faktiske rigdom.

Jeg tror, det er den tidsindstillede bombe, hvor luntten brænder, for med det kollapsende system og de sociale konsekvenser af det, kan det ikke opretholdes for evigt. Så min fornemmelse er, at akilleshælen i hele NATO-monsteret, og det er et monster, er, at det er en kolos på lerfodder, fordi den økonomi, som det er baseret på, er fuldstændig rådden.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål om at samle et alternativt system, først om konferencen fra Thomas B. Han sagde: "Tak for konferencen," med henvisning til Strasbourg-konferencen, tror jeg, "der bringer folk fra alle nationer sammen til fælles formål for menneskeheden. Det er det, der er brug for." I den forbindelse er der et spørgsmål fra Mushtaq, en ingeniørprofessor, som skriver: "Vi har brug for konkrete løsninger for at imødekomme forskellige landes nationale interesser. Hvordan gør man det?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er egentlig meget nemt, for hvis man går til det første princip i mit forslag til ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, så er det første princip, at hver eneste nation skal være absolut suveræn.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

For på samme måde som der ikke er nogen facitliste for den rigtige måde at gøre tingene på, er man nødt til at tage hensyn til hver nations kulturelle tradition, geografi, demografi, alle mulige faktorer, som er forskellige i hvert land; og det må være hvert lands suveræne beslutning at vælge vejen for deres egen udvikling. Men principperne for fysisk økonomi er universelle. Den meget vigtige opfattelse, som blev udviklet af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, at der er en sammenhæng mellem den energitæthed, der anvendes i produktionsprocessen, og den potentielle relative befolkningstæthed, som kan opretholdes med det niveau af energitæthed, der anvendes i produktionsprocessen, det gælder for alle lande – uanset om du har en såkaldt kommunistisk

økonomi, eller om du har en økonomi, der er mere, lad os sige, købmandsagtig eller mere fri (selvom det er det mest problematiske på grund af de grunde, som Friedrich List og Henry C. Carey har givet til, at det problem eksisterer). Men når først det er afklaret, så har hver nation ret til sin egen udvikling, men at deres universelle principper for fysisk økonomi, hvad der er produktivt, og hvad der ikke er produktivt, så kan du få et harmonisk samarbejde mellem de forskellige mikrokosmosser, der forfølger deres egne interesser for at få den maksimale gavnlige udvikling inden for mikrokosmos, men behandler udviklingen af de andre mikrokosmosser som deres egne interesser og omvendt. Så udviklingen i alle mikrokosmosserne repræsenterer harmonien i makrokosmosserne, dvs. verdensøkonomien som helhed.

Så det er egentlig ikke så svært, for når man først har respekten for den andens suverænitet, princippet om ikke at blande sig i den andens sociale system, respekten for, at det andet land forfølger sin egen måde at gøre tingene på, så er det meget nemt. Du ved, den eneste grund til, at folk tror, eller lande tror, at de har så store problemer med deres naboer, er, at hvis man følger Mandeville – han var den såkaldte økonom, der sagde, at privat synd bidrager til det offentlige fælles gode, hvilket betyder, at hvis du har en masse kriminelle, som så alle har brug for advokater, og derfor bliver advokater og dommere rige, og hvis du derfor har en privat kriminel, bidrager det stadig til det fælles gode, det er naturligvis en meget tynd dækhistorie for et kriminelt system. Men på den anden side, når du har et system, som det plejede at være i perioder i Europa, for eksempel da Charles de Gaulle var i Frankrig, gik Frankrig i denne retning; med Adenauer gik Tyskland bestemt i denne retning. Med Enrico Mattei i Italien havde italienerne tendens til at gå i denne retning. Og hvis hver stat, hver nation, fremmer deres eget fælles bedste og ikke har denne form for kasinoøkonomisk overhæng, så er det meget nemt at have en harmoni af interesser blandt alle nationer.

SCHLANGER: Og jeg tror, den anden pointe er, at forhandling og diskussion er vejen frem til det, i modsætning til tyranisering og trusler.

Nu er der et spørgsmål fra en lytter fra Republic Broadcast Network i Dallas, Texas, som spørger: "Vil BRIKS indføre en ny valuta på deres møde i august, og vil de tillade Macron at deltage?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, det ved jeg ikke. Der er rapporter om, at de måske gør det, men det er heller ikke sikkert, at det sker, så jeg har ingen sikker information om det. For det er klart, at man har et problem, når man har en international valuta, for eksempel når man tænker på indførelsen af euroen, hvor man dybest set havde en international valuta, som ikke tog højde for, at man havde meget udviklede lande – eller meget industrialiserede lande, skulle jeg sige – og så mere landbrugsprægede lande, og mere udviklede lande, mindre udviklede lande. Så man er nødt til at overveje en masse ting, og sådan en international valuta ville naturligvis være en parallel valuta til andre valutaer, så måske viser problemerne sig på en lidt anden måde.

Så jeg er ikke sikker. Det er en svær ting, og det skal gøres rigtigt, og der er mange forhindringer, der skal overvindes. Så jeg er nødt til at udskyde svaret på det spørgsmål til et senere tidspunkt, for jeg tror ikke, at oplysningerne er helt, kontrollerbare der.

Hvad angår Macron: Jeg ville blive meget overrasket, hvis Macron blev inviteret, for du ved, landene i det Globale Syd, som de demonstrerede på det internationale finanstopmøde, der fandt sted i Frankrig for en måned siden, den 22.-23. juni, de vil ikke finde sig i mere vrøvl. Se videoen om dette internationale finanstopmøde, for da Sydafrikas præsident Ramaphosa svarede, sagde han: Hør, I finansierer Inga-dæmningen i Congo for os, som vil give elektricitet til 12 nationer, tror jeg – eller måske mindre, 5 eller 7 nationer –

i Afrika, i betragtning af at 600 millioner mennesker i Afrika ikke har adgang til elektricitet, så vil vi tro på, at I er seriøse. [<https://youtu.be/vJfWKJfdplc?t=623>] Men dybest set ønsker vi ikke at høre dine søndagsprædikener mere – det er nu mine ord. Kameraet blev vendt mod Macron, og han så virkelig forfærdet ud over dette svar.

Jeg tror, at det er afgørende, at landene i det Globale Syd, det er lande, som har lidt under 500 års kolonialisme, og efter efterkrigstiden i den såkaldte "uafhængighed", som de fik på forskellige tidspunkter, oplevede de, at kolonialismens system fortsatte i form af IMF's betingelser, i form af handelsbetingelser, WTO's regler og lignende ting, så de er virkelig kommet til det punkt, hvor de ikke vil have det mere. Og eftersom de har et alternativ lige nu i form af Kina, Bælte- og Vej-Initiativet, BRIKS og mange andre organisationer som SCO og andre organisationer, der nu er under udvikling, ville jeg blive overrasket. Hvis Macron bliver inviteret, er jeg sikker på, at han bliver nødt til at opføre sig ordentligt, men jeg er ikke sikker på, at han bliver inviteret i første omgang.

SCHLANGER: [griner] Jeg er ikke sikker på, at han kan opføre sig ordentligt!

Et andet spørgsmål i denne retning, og det er en person, hvis e-mailadresse er "go global south", stiller spørgsmålet: "Vil Indien blive lokket til at spille en aktiv rolle i Quad? Og forsøger Biden at trække Indien væk fra Rusland?"

ZEPP-LARUCHE: Svaret på det sidste er helt sikkert ja. Det "demokratiske Vesten", de regelbaserede, værdibaserede mennesker, som ikke har noget problem med at sende klyngebomber til Ukraine, Steinmeier, som naturligvis er imod klyngebomber, men han ønsker ikke at falde i armene på Biden. Så huskede folk – vent et øjeblik, Steinmeier kendte til denne tyske statsborger Kurnaz, som i mange år sad uskyldigt i Guantanamo, og Steinmeier vidste det, og han gjorde ikke

noget. Så folk husker alle disse ting.

Nå, men for at vende tilbage til den værdibaserede orden, så tror jeg, at det grundlæggende problem er, at vi befinder os i en situation, hvor hele verden er ved at udvikle sig til et system – det er endnu ikke klart, hvor det vil ende: Det er vor tids store udfordring, at vi lige nu befinder os i slutningen af det gamle system, og det system er helt sikkert slut. Intet kan få ånden tilbage i flasken. Men vil Vesten samarbejde med landene i det Globale Syd, landene i Afrika, Latinamerika og Asien, hvilket forekommer fornuftigt? Vi ville slet ikke have brug for en konflikt, hvis Vesten besluttede sig for at samarbejde med det Globale Syd. Så det er op til os, befolkningen i Tyskland, USA, dybest set, at sikre, at konfrontation ikke er den eneste mulighed, og den eneste måde, vi kan sikre det på, er ved at blive hørt, vi skal ses, vi skal demonstrere, vi skal gå til møder, vi skal blive politisk aktive, og jeg tror, at det vil afgøre svaret på spørgsmålet.

SCHLANGER: Men det spørgsmål, der blev rejst, handlede også specifikt om Indien: Tror du, at Bidens og Blinkens indsats vil fungere i forhold til Indien?

ZEPP-LAROUCHE: Som jeg sagde, vil de gøre alt for at få samtlige lande i det Globale Syd med – de rejser til Brasilien, til Afrika, til alle mulige steder; til Indien var der en hel flok af disse mennesker, von der Leyen, forskellige andre mennesker. Der var stor bekymring for, at Modi, da han tog til USA, ville ende med at blive medlem af Global NATO. Jeg var lidt skeptisk, for jeg har mange venner, der har været venner med Indien i mange år, og de sagde alle: "Nej, Indien vil forblive uafhængigt." Det viste sig, at Modi tog til USA, han havde et venskab med USA, men da han kom tilbage – jeg tror, det var efter mødet i Paris – ringede han til Putin for at aflægge rapport til ham og forsikre ham om, at venskabet med Rusland er langtidsholdbart, og at det vil bestå. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71561>]

Så min mavefølelse er, at mens der er alle mulige manøvrer og bestræbelser på at bruge konflikten mellem Pakistan og Indien, bruge spændingerne med Kina, bruge alle mulige regionale konflikter til at manipulere situationen, så tror jeg, at Indien grundlæggende er et land, der siger, se, vi er nu det land med flest mennesker, flere end Kina efterhånden; vi har en meget hurtigt voksende økonomi, vi har en af de ældste civilisationer på denne klode – så jeg tror ikke, at Indien vil blive trukket ind i disse spil, selv om der uden tvivl er farer. Men jeg tror, at Indiens alliancefri tradition er stærkere.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra John C., som spørger: "Hvordan kan NATO overveje medlemskab af Ukraine? Rusland har defineret det som en rød linje. Det ville forpligte NATO til Tredje Verdenskrig." Og han spørger dybest set, hvordan de kan være så selvmorderiske?

ZEPP-LAROUCHE: Det er de helt klart, og jeg tror, at det etablerede Vesten, der er ikke så stor forskel – jeg mener, USA, Storbritannien og EU, jeg tror, de har mistet enhver form for realitetssans! De siger ting, som hvis man havde nogen fra en tidligere generation, lad os sige Franz-Josef Strauss i Tyskland eller Herbert Wehner eller Helmut Schmidt, og de lyttede til, hvad disse mennesker siger, så ville de sige: "Hvor kommer disse mennesker fra? Hvilken film er de med i?" Jeg tror virkelig, at de alle lider af et fuldstændigt tab af virkelighedssans, og jeg tror, at de selv tror på deres egen propaganda. Jeg mener, de har lagt så mange kræfter i at lave NATO-propaganda, den vestlige propaganda om "vi, de smukke; vi, de gode; vi, der altid har ret; vi, der er baseret på værdier..." Det er sådan en arrogance, du ved, som om disse andre lande ikke har værdier!

Jeg vil ikke starte et stort postyr af ophidselse, for jeg tror ikke, det er hovedspørgsmålet, men i Vesten skubber de på dette LGBT-spørgsmål; Rusland og Kina og mange andre lande afviser det, fordi de siger: "Dette er helt imod vores

traditionelle værdier, som er baseret på kristendom eller konfucianisme, eller hvad som helst, og vi ønsker at beholde vores værdier." Så hvem er disse mennesker i Vesten, som siger, at de er "autokrater" og "diktatorer", bare fordi de ikke ønsker, at deres værdier bliver ødelagt, og at der bliver indført andre værdier, som er fremmede for deres egen kultur og tradition? Kun en person, der er fuldstændig opslugt af sin egen propaganda og dens budskaber, hvor det hele er i det offentlige tv og radio og så videre, kun hvis man er beruset af det, der sendes ud 24 timer i døgnet, kan man have sådan et realitetstab.

Men der er en voksende uoverensstemmelse mellem, hvad folk tænker i næsten alle lande i det såkaldte Vesten, og de såkaldte etablissementer, og jeg tror, at den kløft vil fortsætte med at blive større og større. For det, disse regeringer presser på for, er simpelthen ikke i deres egne befolkningers interesse! Så jeg tror, at den kløft snart vil manifestere sig tydeligere end nu.

SCHLANGER: Helga, vi havde et meget interessant videnskabspanel, der tog klimaspørgsmålet op på konferencen den 8.-9. juli i Frankrig. Og der er et spørgsmål fra JT, som refererer til hedeølgen i det sydvestlige USA, og han spørger: "Så hvis Phoenix er i fare for et blackout, der vil dræbe ni gange flere mennesker end orkanen Katrina, hvorfor ser vi så bare på, at det sker, i stedet for at handle på truslen?" og underforstået, at USA's energipolitik gør folk sårbare over for disse forandringer og ekstremer. Så spørgsmålet er, hvorfor vi bare ser på i stedet for at gøre noget?

ZEPP-LAROUCHE: Tja, næsten hver eneste såkaldte klima-anomalitet eller nødsituation er, og det kan bevises i hvert eneste tilfælde, resultatet af manglende investeringer i infrastruktur, energi, vandforvaltning eller lignende infrastrukturelle foranstaltninger. Hvis folk er ærlige, så har der været hedeølger før. Jeg husker, at jeg i 1976 rejste

i Frankrig, fordi jeg havde politiske møder, og jeg rejste langs Loire-floden, som har det ene smukke slot efter det andet, og hele Loire var forsvundet, fordi der var tørke! Samme år var det den bedste vin, de sagde, at det var århundredets vin, for hvis man har meget sol og visse betingelser, bliver vinen meget god – disse ting er sket før!

Og ved videnskabspanelet blev det igen absolut og eftertrykkeligt demonstreret af italienske og tyske og andre forskere, hvilket er blevet sagt mange gange før, at vejrforandringerne i absolut de fleste tilfælde er resultatet af cyklusser i solsystemet, cyklusser, som absolut intet har at gøre med den såkaldte menneskeskabte aktivitet. Derfor mener jeg, at det eneste svar er, at vi er nødt til at investere i vandforvaltning og infrastruktur, som kan håndtere f.eks. oversvømmelser eller tørke. Hvis man f.eks. forvalter skovene, hvis man faktisk behandler skovene næsten som en del af landbruget, så har man ikke den slags ødelæggende brande.

Eller tag eksemplet med den forfærdelige oversvømmelse i Tyskland for to år siden i Ahr-floddalen, hvor næsten 200 mennesker druknede – midt i Tyskland! Og hvorfor? Nu siger de, at det var klimaforandringer. Det var ikke klimaforandringer: De havde fjernet visse afvandsområder, hvor vandet kunne have været opsamlet mod sådanne oversvømmelser: Det blev fjernet af omkostningsmæssige årsager, eller endda af grønne årsager! Så i alle disse tilfælde, hvis man kender omfanget af de vejræssige muligheder, kan man styre alle disse ting, og man kan justere det og have fungerende systemer. Og selv hvis klimaforandringerne går i den ene eller den anden retning, er man nødt til at tilpasse sig dem. Grønland var grønt på et tidspunkt. Der blev produceret druer til vin i det, der i dag er Storbritannien. I Sibirien plejede man at dyrke frugter, som nu er umulige på grund af permafrost. I Sahara-ørkenen havde man smukke giraffer, der spiste af figentræer. Grunden

til, at vi ved det, er, at der er huler med malerier, der viser store dyr, der spiser frugt. Det er en ørken i dag. Hvordan fik folk midt i ørkenen ideen til at lave sådan et maleri? Naturligvis fordi sådan noget fandtes.

Så jeg tror, at svaret på alt dette er at investere i infrastruktur; derefter at generobre ørkenen ved at have afsaltning af havvand i stor skala og generobre områder, som nu er ørken. Og så kan man se på Kina, for eksempel, de har skabt en skov på et område på størrelse med Tyskland! Kan du forestille dig, hvad det gør ved klimaet? Det er et område, hvor der før var ørken.

Den slags ting er i høj grad mulige, og det er et faktum, at de ikke bliver gjort eller misbrugt til at konstruere et eventyr om menneskeskabte klimaforandringer.

SCHLANGER: Helga, her er et sidste spørgsmål, som faktisk går tilbage til det, vi talte om før, om det Globale Syd, fra vores ven Jerry, motorcykelcowboyen. Han spørger: "Uanset hvor stor koalitionen i det Globale Syd måtte blive, hvor stærke er de så til at vælte den unipolære orden?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, de udgør størstedelen af den menneskelige befolkning. De repræsenterer allerede omkring 80% af alle mennesker, der lever på denne planet. De har meget hurtigt voksende, dynamiske økonomier. Og jeg tror, det er meget vigtigt, at der lige nu i flere lande findes et lederskab, som er intellektuelt og moralsk særdeles fremragende. Og jeg tror, at eftersom de ikke er én, men mange, så tror jeg ikke, at det er muligt at vende denne proces. Jeg mener, hvis der kommer en atomkrig, så vil alle være døde. Men bortset fra det – disse lande planlægger ikke at omstyrte den unipolære verden, de insisterer snarere på at opnå en multipolær verden, og den eksisterer allerede.

Jeg har i meget lang tid påpeget, at en multipolær verden er bedre end en unipolær verden, fordi en unipolær verden kun kan

fungere på basis af en statsopfattelse som Leviathan: Ideen om, at folket er dårligt, og at man derfor har brug for en stærk militærmagt til at inddæmme dem, hvilket er præcis det modsatte af, hvad John Quincy Adams opfordrede til. Han sagde, at USA ikke skulle gå ud og kæmpe mod monstre; eller Kennedy i den berømte "fredstale", hvor han sagde, at USA ikke skulle forsøge at have en Pax Americana, som holdes i gang af våben, men en ægte fred.

Men jeg har gjort opmærksom på, at selv multipolaritet ikke er godt nok, fordi det potentielt stadig indebærer kimen til geopolitik, hvilket betyder, at en gruppe af nationer har én interesse mod en anden gruppe af nationers interesser – og det indebærer stadig kimen til en potentiel verdenskrig. Jeg tror, vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, et paradigme, hvor den ene menneskehed er i alles tanker først, og at den legitime, patriotiske impuls til at kæmpe for sin nations interesser ikke er i modstrid med den ene menneskeheds interesser. Og jeg tror, at det er denne samhørighed, vi skal bevæge os hen imod. Dette var emnet for vores netop afsluttede konference i Schiller Institutet i Strasbourg, og jeg kan kun opfordre jer til at se den, for det var virkelig en ekstraordinær konference, hvad angår kvaliteten af talerne, niveauet af diskussionen, og jeg tror, I vil finde megen håb ved at se den.

SCHLANGER: Så, Helga, jeg fik en besked fra en, der var med til konferencen, som sagde: "Tillykke til Helga, den franske organisation og Schiller Institutet for en ekstraordinær konference." Vi vil gøre videoerne tilgængelige inden for de næste 24 timer, så se efter dem på Schiller Institutets hjemmeside.

[<https://www.youtube.com/@SchillerInstitute/videos>]

Helga, endnu en gang tak, fordi du var med, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil næste uge, og bliv aktiv sammen med

os!